

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ומתקנין את המקולקלת במועד												■	<	ה.:	
מאי מקולקלת?												▲		ה.	
שאם היתה עמוקה טפח - מעמידה על ששה טפחים.	רבי אבא:											!	◇	ה.	
פשיטא, חצי טפח על שלשה טפחים, כיון דלא עבר מיא - לא כלום הוא. טפחיים על שנים עשר, דקא טרח טירחא יתירא - לא. טפחיים על שבעה מהו? הכא חמשה קא מעמיק והכא חמשה קא מעמיק, או דלמא, כיון דאיכא טפח יתירא - איכא טירחא טפי?												▲	◇	ה.	
תיקו.												■		ה.	
אביי שרא לבני בר המדך לשחופי נהרא.	[אביי]											■	○	ה.	
רבי ירמיה שרא להו לבני סכותא למיכרא נהרא טמיא.	[רבי ירמיה]											■	○	ה.	
רב אשי שרא להו לבני מתא מחסיא לאקדוחי נהר בורנין.	[רב אשי]											■	○	ה.	
כיון דשתו מיניה רבים - כרבים דמי	אמר: [רב אשי]											■	◇	ה.	
עושין כל צורכי רבים.	ותנן:											■	■	ה.	
ומתקנין את קילקולי המים שברשות הרבים וכו'.												■	<	ה.	
חטיטה - אין, חפירה - לא.												■	◇	ה.	
לא שנו אלא שאין רבים צריכין להם, אבל רבים צריכין להם - אפילו חפירה מותר.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:											■	◇	ה.	
וכי רבים צריכין להם מי שרי?												ז		ה.	
חוטטין בורות שיחין ומערות של יחיד, ואין צריך לומר של רבים, ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים, ואין צריך לומר של יחיד.	והתניא:											ז	◇	ה.	
מאי לאו - בשרבים צריכין להם												ז		ה.	
לא, בשאין רבים צריכין להם.												!	◇	ה.	
דכוותה גבי יחיד - שאין יחיד צריך להם, חטיטה מי שרי?												ז		ה.	
בורות שיחין ומערות של יחיד - כונסין מים לתוכן, אבל לא חוטטין, ולא שפין את סדקיהן. ושל רבים - חוטטין אותן ושפין את סדקיהן.	והתניא:											■	ז	◇	ה.
ואלא מאי - בשיחיד צריך להם												!	◇	ה.	
דכוותה גבי רבים - בשרבים צריכין להם, חפירה מי אסיר?												ז		ה.	
בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן, וחוטטין אותן, אבל לא שפין את סדקיהן, ולא חוטטין לתוכן, ולא סדין אותן בסיד. ושל רבים - חופרין אותן, וסדין אותן בסיד.	והתניא:											■	ז	◇	ה.
אלא קשיא הך קמייא												ז	◇	ה.	
תריין הכי: חוטטין בורות של יחיד - בשיחיד צריך להם, ואין צריך לומר בשל רבים כשרבים צריכין להם, דאפילו חפירה מותר, ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים בשאין רבים צריכין להם, ואין צריך לומר של יחיד, דכי אין יחיד צריך להם - אפילו חטיטה נמי אסור.												!	◇	ה.	
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:											■	◇	ה.	
עושין כל צורכי רבים.	דקתני:											■	■	ה.	
כל לאתויי מאי - לאו לאתויי חפירה?												■		ה.	
לא, לאתויי הא דתניא:												ז	◇	ה.	
יוצאין לקוץ את הדרכים, ולתקן את הרחובות ואת האסטרטאות, ולמוד את המקואות. וכל מקוה שאין בו ארבעים סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה. ומנין שאם לא יצאו ועשו כל אלו, שכל דמים שנשפכו שם	[תניא]											■	ז	◇	ה.
הא - בהדיא קתני לה:												!	◇	ה.	
ומתקנין את הדרכים, ואת הרחובות, ואת המקואות, ועושין כל צורכי רבים.	[תנן]											■	!	ה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לאתויי מאי, לאו לאתויי חפירה? - שמע מינה.												!
מציינין את הקברות.												■
רמז לציון קברות מן התורה מנין - תלמוד לומר (יחזקאל ל"ט) וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון.	רבי שמעון בן פזי:											■
הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר?	רבינא לרב אשי:											⚡
וליתעמיק, הא דאמר רב חסדא: דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו, מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו: (יחזקאל מ"ד) כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי (לשרתני)												■
מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר?												!
אלא: גמרא גמירי לה, ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												!
הכא נמי: גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא.												!
מהכא: (ויקרא י"ג) וטמא טמא יקרא - טומאה קוראה לו, ואומרת לו: פרוש.	רבי אבהו:											■
טומאה קוראה לו ואומרת לו: פרוש.	וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה:											■
והאי להכי הוא דאתא? ההוא מיבעי ליה לכדתניא:												⚡
וטמא טמא יקרא - צריך להודיע צערו לרבים, ורבים מבקשין עליו רחמים	[תניא]											⚡
אם כן ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא - שמעת מינה תרתי.												!
מהכא: (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשל.	אביי:											■
(ישעיהו נ"ז) ואמר סלו סלו פנו דרך.	רב פפא:											■
הרימו מכשול מדרך עמי.	רב חיננא:											■
(שמות י"ח) והודעת להם את הדרך ילכו בה.	רבי יהושע בריה דרב אידי:											■
(ויקרא י"ט) והזרתם את בני ישראל מטמאתם.	מר זוטרא:											■
(ויקרא י"ח) ושמתם את משמרתי - עשו משמרת למשמרת.	רב אשי:											■
ושם דרך אראנו בישע אלהים.	רבינא:											■
כל השם אורחותיו - זוכה ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים נ) ושם דרך, אל תקרי ושם ילא ושם דרך - אראנו בישע אלהים.	רבי יהושע בן לוי:											■
רבי ינאי הוה ליה ההוא תלמידא דכל יומא הוה מקשי ליה, בשבתא דריגלא לא הוה מקשי ליה. קרי עליה: (תהלים נ) ושם דרך אראנו בישע אלהים.												○
אין מציינין לא על כזית מן המת, ולא על עצם כשעורה, ולא על דבר שאינו מטמא באהל. אבל מציינין על השדרה, ועל הגולגולת, על רוב בנין ועל רוב מנין המת.	תנו רבנן:											■
ואין מציינין על הוודאות, אבל מציינין על הספיקות. ואלו הן הספיקות: סככות, ופרעות, ובית הפרס												■
ואין מעמידין ציון במקום טומאה - שלא להפסיד את הטהרות, ואין מרחיקין ציון ממקום טומאה - שלא להפסיד את ארץ ישראל.												■
וכזית מן המת אינו מטמא באהל?												⚡
אלו שמטמאין באהל - כזית מן המת	והא תנן:											⚡
הכא בכזית מצומצם עסקינן, דסוף סוף מיהסר חסר, מוטב ישרפו עליו תרומה וקדשים לפי שעה, ואל ישרפו עליו לעולם.	רב פפא:											!
ואלו הן הספיקות: סככות ופרעות												■
סככות - אילן המיסך על הארץ												■
פרעות - אבנים פרועות היוצאות מן הגדר.												■
בית הפרס												■

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
החורש את הקבר הרי הוא עושה בית הפרס, וכמה הוא עושה - מלא מענה מאה אמה.	כדתנן:										■	◇
ובית הפרס מי מטמא באהל?											♣	
מנפח אדם בית הפרס והולך.	והאמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
בית הפרס שנידש טהור	ורב יהודה בר אמי משמיה דעולא:										■	◇
לא קשיא כאן - בשדה שאבד בה קבר, כאן - בשדה שנחרש בה קבר.	רב פפא:										!	◇
ושדה שאבד בה קבר בית הפרס קרי ליה?											♣	
אין											!	
שלשה בית הפרס הן: שדה שנאבד בה קבר, ושדה שנחרש בה קבר, ושדה בוכין.	והתנן:										■	!
מאי שדה בוכין?											^	
שדה שמפטירין בה מתים.	רב יהושע בר אבא משמיה דעולא:										!	◇
וטעמא מאי?											^	
משום יאוש בעלים נגעו בה.	אבימי:										!	◇
ושדה שנחרש בה קבר לא בעי ציון?											♣	◇
מצא שדה מצויינת, ואין ידוע מה טיבה. יש בה אילנות - בידוע שנחרש בה קבר, אין בה אילנות - בידוע שאבד בה קבר.	והא תניא: [ת"ק]										♣	■
עד שיהא שם זקן או תלמיד, לפי שאין הכל בקיאי בדבר.	רבי יהודה:										♣	■
כי תניא ההיא - בשדה שאבד בה קבר, דצינוה. יש בה אילנות - בידוע שנחרש בה קבר. אין בה אילנות - בידוע שאבד בה קבר.	רב פפא:										!	◇
וליחוש דלמא אילנות מגואי וקבר מבראי?											♣	
בעומדין על הגבולין	כדאמר עולא:										■	!
הכא נמי: בעומדין על הגבולין.											!	◇